Ankenævnet for Forsikring

Den 19. august 2015 blev i sag nr. 87717:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring hos Topdanmark Forsikring A/S. Han klager over selskabets afslag på at yde forsikringsdækning for stjålne smykker.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning og henviser til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at smykkerne er bortkommet ved et tyveri.

I klageskema af 17/2 2015 har klageren bl.a. anført:

> ”Jeg vil gerne opnå den erstatning, som jeg har fortjent/krav på, da det var et stort tab for mig”.

Hertil har selskabet i brev af 27/3 2015 bl.a. bemærket:

> ”**Hvad er klager utilfreds med?**
>
> …
> Klagers udeboende 19 - årige søn har begået indbrud hos klager og selskabet har i den anledning efter fradrag af selvrisiko 3.631 kr., udbetalt 7.961 kr. i erstatning. Selskabet har samtidig afvist at erstatte nogle smykker som angiveligt skulle være stjålet enten ved samme lejlighed eller i umiddelbart forlængelse af det først indbrud. Smykkernes værdi er af klager oplyst til 155.000 kr.
>
> **Sådan har vi behandlet sagen**
> Den 29. september 2014 anmelder klager telefonisk, at han har været udsat for indbrud. Han oplyser samtidig, at gerningsmanden er hans 19 årige søn, som er psykisk syg og misbruger. Sønnen bor på dette tidspunkt midlertidig i et anneks i haven hos klager.

Ved anmeldelsen til Topdanmark oplyser klager, at der skulle være stjålet penge tilhørende såvel ham selv som hans band, nogle Buddha figurer og en guitar.

Såvel den 2. som den 6. oktober 2014 er vi i kontakt med klager for at aftale det nærmere forløb.

Den 7. oktober modtager vi klagers opgørelsesliste og her er medtaget smykker til en oplyst værdi af 155.000 kr.

På baggrund af de lidt specielle omstændigheder i sagen vælger vi herefter at lade sagen undersøge nærmere af skadeinspektør …. Vi vedlægger kopi af hans rapport, og tillader os i det hele at henvise hertil.

På baggrund af skadeinspektørrapporten anerkender vi, at der foreligger et dækningsberettigende indbrudstyveri. Den 29. oktober 2014 udbetaler vi derfor erstatning for de anmeldte effekter bortset fra for smykkerne, hvor vi ikke finder forsikringsbegivenheden sandsynliggjort.

Efterfølgende har skadeinspektøren været i kontakt med gerningsmanden, som er klagers søn, og da denne afviser at have stjålet smykker fra faderen, fastholder vi afvisningen af at udbetale erstatning for smykkerne, jf. selskabets brev fra den 22. december 2014, bilag 3.

Efterfølgende modtager vi en henvendelse fra klagers advokat, som gør gældende, at huset stod åbent hele weekenden efter sønnens indbrud og at andre end sønnen derfor kan have skaffet sig adgang og stjålet smykkerne.

Ved brev fra den 13. januar 2015 fastholder vi afvisningen af at erstatte smykkerne, jf. bilag 4.

Klagers bevisbyrde
Det påhviler klager som kravstiller selv at dokumentere berettigelsen af sit krav. Det betyder, at klager udover at skulle sandsynliggøre forsikringsbegivenheden dels skal sandsynliggøre, at han har været retmæssig ejer af de anmeldte effekter dels værdien af effekterne.

At klager har denne bevisbyrde fremgår såvel af forsikringsvilkårene som af gældende ret. Hvis klager ikke kan løfte sin bevisbyrde har vi mulighed for enten helt at afvist hans krav eller at fastsætte erstatningen efter et skøn.

Klager har ikke sandsynliggjort tyveri af smykker
På det foreliggende grundlag finder vi ikke, at klager har sandsynliggjort, at han har fået stjålet smykker, og vi må allerede under henvisning hertil fastholde afvisningen af at udbetale erstatning for smykkerne.

Vi kan i den forbindelse henvise til, at klager intet nævnte om smykker ved den telefoniske anmeldelse til selskabet den 29. september 2014. Han nævnte heller ikke smykkerne ved de to efterfølgende samtaler med selskabet, men først i sin opgørelse til selskabet den 7. oktober 2014. Klager nævnte heller intet om smykker ved sin telefoniske anmeldelse til politiet.

> Som det fremgår af skadeinspektørens rapport skulle smykkerne have været opbevaret i en kiste, som stod under det vindue, som sønnen brød op. Det ville derfor have været nærliggende, om klager umiddelbart efter indbruddet havde kontrolleret om eventuelle smykker også var stjålet.
>
> Da klager først 10 dage efter indbruddet nævner smykkerne, finder vi ikke tyveriet af smykker sandsynliggjort.
>
> For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at vi ikke hermed har taget stilling til værdien af smykkerne. Vi gør ligeledes opmærksom på, at forsikringen højst dækker smykker med 64.000 kr.".

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder den korrespondance mellem selskabet, og klageren, der ligger forud for sagens indbringelse for nævnet, skadeinspektørens rapport samt foto.

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

> "**1. Hvis skaden sker**
>
> …
>
> **B Tyveri, røveri, overfald og hærværk skal du også anmelde til politiet**
> Er der tale om tyveri, røveri, overfald, forsøg på det eller hærværk, skal du straks anmelde det til politiet. Sker skaden i udlandet, skal du desuden sende en skriftlig bekræftelse til Topdanmark fra politiet på stedet. Hvis det på grund af særlige omstændigheder ikke er muligt at kontakte politiet på stedet, skal en anden repræsentation på stedet – rejseleder eller hotel – udarbejde en bekræftelse. Ved anmeldelse af tyveriskade skal du sandsynliggøre, at der er tale om tyveri, da forsikringen ikke dækker glemte, tabte eller forlagte ting.

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 29/9 2014 telefonisk, at han havde haft indbrud i sit hjem, og at han havde fået stjålet en række genstande, herunder penge, nogle Buddha figurer og en guitar. Den 7/10 2014 modtog selskabet klagerens opgørelsesliste over mistede genstand. Her var – ud over de nævnte genstande - medtaget smykker til en samlet værdi af 155.000 kr.

Selskabet har efter fradrag af selvrisiko på 3.631 kr. udbetalt 7.961 kr. i erstatning for stjålne genstande og har afvist at erstatte smykkerne, idet selskabet ikke finder, at klageren har sandsynliggjort, at smykkerne er blevet stjålet.

Nævnet bemærker indledningsvist, at det ifølge almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav mod selskabet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren hverken nævnte smykkerne ved den telefoniske anmeldelse til politiet eller til selskabet den 29/9 2014. Han nævnte heller ikke smykkerne ved de to efterfølgende samtaler med selskabet, men først i sin opgørelse til selskabet den 7/10 2014. Nævnet har også lagt vægt på, at det af skadeinspektørens rapport fremgår, at smykkerne skulle havde været opbevaret i en kiste, som stod under det opbrudte vindue, hvorfor det ville have været nærliggende – særlig henset til smykkernes værdi - om klageren umiddelbart efter indbruddet havde undersøgt, om smykkerne var stjålet.

Det, som klageren i øvrigt har oplyst, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels